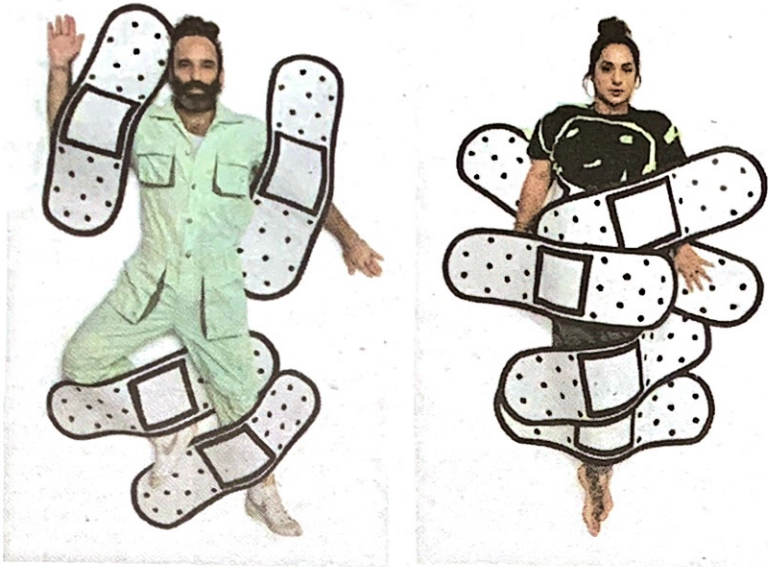

12.10.2020
שני

צילום סטודיו: דוריאן קרידו / צילום חוץ: Dede Bandid

אי אפשר לשים על זה פלסטר

סדרת העבודות החדשה של אמן הרחוב Dede משלבת בין סימן ההיכר שלו לבין מוזיקאים ואמנים שנעלמו מאז פרוץ הקורונה

פלסטר הוא עדות לקיומו של פצע. פתרון שטחי, רעוע וזמני, שיכול ליפול בהיסח הדעת. כבר 14 שנים שהפלסטרים המצוירים של Dede מנסים להדביק ביחד את רחובות תל אביב והעולם כולו. אמן הגרפיטי האנונימי בוחן במשך השנים בעבודותיו נושאים חברתיים כמו המחאה החברתית ומצבם של חסרי הבית. הוא היה אחראי בין יתר לציור השניים הלבנות על בניין הדולפינריום בתל אביב, לפני שנהרס.

לאחרונה יצר Dede סדרת עבודות חדשה ברחובות תל אביב. היא משלבת את הפלסטר המוכר עם דמויות של מוזיקאים ואמנים שנעלמו מהנוף הציבורי מאז פרוץ הקורונה. המוזיקאים והאמנים שהצטלמו לפרויקט ירדו למחתרת שלא מבחירה. כבר יותר מחצי שנה הם אינם יכולים לעסוק במקצוע שלהם ולהתפרנס, ובה בעת אין להם אלטרנטיבה או תמיכה ממשלתית. בומן שהמדינה מוחה נגד ראש ממשלה מכהן שמואשם בפלילים, עולם התרבות נתפש כנרשא בעל העדיפות הנמוכה ביותר שעל סדר היום הציבורי – ונותר משותק.

מטרתו של Dede היתה, לדבריו, להציע "כמה צנועה ואלטרנטיבית משלי מול הקהל במרחב הציבורי", בשביל כל עובדי ועובדות תעשיית התרבות שיושבים בבית כל כך הרבה זמן. דמויותיהם של אמנים כמו שי צברי, אקו, רננה רו, תומר יוסף, תמיר מוסקט, סטלה גוט, פלד, ריף כהן, מיקה שדה ועוד, שמופיעות על הפלסטרים העצובים, הן תזכורת צבעונית להיעדר, לפצע הפתוח שאיש בממשלה אינו נדרש אליו.

ניצן פינקו